

कुलावस्थानप्राप्तेर्वा । स्फुरांत प्रकाशमाने प्रमोदे संतोषे । उपनीते कृते सति । महतीति क्वचित्पाठः । महति उदात्ते । पुनरुक्तमिति क्रियाविशेषणं । विरचनमिति पाठे तद्विशेषणं । अस्मैरश्रुभिः । अस्म-
मश्रु च शोणितमिति त्रिकाण्डी (? vgl. *Amar.* II, 6, 2, 44) ॥

Den Begriffswandel in पुनरुक्त haben wir zu 40, 2 be-
sprochen.

Z. 19. 20. *B* °राश्र, der falsche Vokativ bei der dritten Person des Imperativs findet sich öfter in den Handschriften und rührt von unwissenden Abschreibern her. — *A.**) *B* und *Calc.* आणान्दिदम्हि, *P* °दाम्हि, *C* विस्मृतास्मि, das der nichts-sagenden Lesung der Handschriften unbedingt vorzuziehen ist. — *A.* *P* दाणि, *B* द्दणिहं, *Calc.* दाणिं । *B* महिन्दसंदिदो मम हि-
अण सुमरिदो, *P* महिन्दसंदिदो सोअवधं (= शोकपथं) मम हि-
अण सुमरिदो, *Calc.* महेन्द्रसंकिताणेण स अवधी मम ह्° सुम°,
A महेन्द्रसंकिताणेण से अवधः सुमरिदो, *C* महेन्द्रसंकीर्तनेन मह-
हृदपेस्थितं (1. मे हृदये स्थितं) ।

विस्मृत im aktiven Sinne = *oblitus* kommt häufig genug vor, s. Böhtlingk zu *Çāk.* 10, 22. Die Prakritformen für विस्मृत sind विसुमरिदो und विम्हरिदो, vgl. *Çāk.* d. 98 und das. d. Anm.

S. 84.

Z. 1. 2. *B* wieder महाराश्र wie 83, 19. — *Calc.* अहं fehlt, *B* पुरा अहं, die übrigen wie wir. — *A.* *B* und *Calc.* °गहिद्°, *P* गहिद्°, s. oben S. 157. — *B.* *P* संमूहहिअग्रा und महि-

*) विम्हिदम्हि des *App. cr.* scheint ein Versehen zu sein.